

Załącznik
do Uchwały Nr XXII.153.2016
Rady Gminy Kotuń
z dnia 23 maja 2016r.

Uzasadnienie uznania skargi p. Elżbiety K. Chromińskiej na Wójta Gminy Kotuń związaną z wydaniem ostatecznego postanowienia odmawiającego wszczęcia postępowania w sprawie nakazania MPK PURE HOME Sp. z o.o. S.K. usunięcia odpadów z terenu składowiska odpadów w Kotuniu za bezzasadną.

Skarżąca złożyła wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nakazania MPK PURE HOME Sp. z o.o. S.K. usunięcia odpadów z terenu składowiska odpadów w Kotuniu.

Wójt Gminy, jako organ właściwy do załatwienia wniosku, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydał postanowienie, będące przedmiotem skargi. Postanowienie zostało wydane z terminie wynikającym z przepisów art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r. poz. 23), zwanego dalej „k.p.a.”. Mimo zawarcia w postanowieniu klauzuli o możliwości wniesienia zażalenia Skarżąca, jako wnioskodawczyni, nie wniosła takowego zażalenia i wobec tego postanowienie stało się ostateczne.

Według art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Jeżeli uwzględni się załatwienie wniosku Skarżącej o wszczęcie postępowania w terminie, to trudno mówić o nienależytym wykonaniu zadań. Podobnie trudno mówić o naruszeniu praworządności w sytuacji, kiedy Wójt był właściwy w sprawie a postanowienie zawiera wszystkie wymagane przepisem art. 107 k.p.a. elementy. W swej skardze Skarżąca zresztą nie wskazuje na naruszenie prawa procesowego czy materialnego. Skarżąca wskazuje tylko na pismo Ministra w którym dopuszczono rozważenie możliwości wszczęcia odpowiedniego postępowania. W tym miejscu należy wskazać na wystąpienie Wójta do Ministerstwa z wnioskiem o pełniejszą interpretację przepisu ustawy o odpadach, tak by mogła być pomocna w ewentualnie wszczętym postępowaniu. Dodatkowo należy wskazać na brak możliwości wszczęcia takiego postępowania na wniosek jakiegokolwiek strony. W uzasadnieniu postanowienia dokładnie wykazano właśnie tę okoliczność odsyłając do art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.).

Przepisy k.p.a. stanowią, że w przypadku wniesienia skargi w sprawie:

- 1) indywidualnej, która nie była i nie jest przedmiotem postępowania administracyjnego, powoduje wszczęcie postępowania, jeżeli została złożona przez stronę – art. 233;
- 2) w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu lub jeżeli skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu – art. 234;

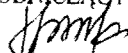
3) w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione art. 235.

Mając na uwadze, że postępowanie toczyło się i zostało zakończone ostatecznym rozstrzygnięciem a rozstrzygnięcie to, ma formę postanowienia, żaden z przytoczonych wyżej przepisów nie może być zastosowany.

Radzie, jako organowi właściwemu do załatwienia skargi pozostaje tylko ocena postępowania Wójta pod kątem formalnym. Rada bowiem nie ma kompetencji do weryfikowania postanowień czy decyzji administracyjnych. Skoro zatem, wniosek Skarżącej został załatwiony w terminie i Skarżąca nie zakwestionowała załatwienia tego wniosku w toku instancji wnosząc zażalenie, to nie jest możliwe i dopuszczalne weryfikowania załatwienia wniosku w postępowaniu skargowym w zakresie merytorycznej oceny rozstrzygnięcia postanowienia.

Na marginesie można zauważyć, że brak zażalenia wynikał chyba z braku argumentów dla podważenia samego postanowienia a skarga może być uznawana w takiej sytuacji tylko za element propagandowy a nie służący załatwieniu sprawy wysypiska.

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Teresa B. Bruśniak